

1628 1628

VIRGILIVS

APOLLO

P. VIRGILII
MARONIS

BVCOLICA ET GEORGICA

*Argumentis, Explicationibus,
et Notis illustrata.*

A

IOANNE LVDOVICO
de la CERDA Toletano.
E Societate IESV.

THEOCRITVS

MESIODVS

COLONIAE AGRIPPINAE
EXOPTIBVS
BERNARDI GVALTERI
Anno 1628

et al. de Pal. de la Conf. de Salamanca y de la Siberia

AVCTORVM

Gaudentius Episcopus.	Iustinus Martyr.	Oppianus.
Geoponica.	Iuuentus.	Oppius.
Glossa.	Laberius.	Orosius.
Gratius.	(Nissa. Lactantius.	Orpheus.
Gregorius Episcopus	Lampridius.	Orus.
Gregorius Nazianz.	Leonides.	Orus Apollo.
Gregorius Turonensis.	Libanius.	Ouidius.
Gregor. Taumaturgus.	Liuius.	Pacuvius.
Heliodorus.	Liuius Andronicus.	Palladius.
Hesiodus.	Lucanus.	Papinius.
Hesychius.	Lucillius.	Parthenius.
Hermippus.	Lucretius.	Paulus Iuriconsultus.
Herodianus.	Lycophron.	Pausanias.
Herodotus.	Lysias.	Persius.
S. Hieronymus.	S. Macarius Senior.	Petronius.
S. Hiob.	Macer.	Petrus Apollonius.
Homerus.	Macrobius.	Petrus Blesensis.
Hippocrates.	Manilius.	Phadrus.
Horatius.	Martialis.	Pherecides.
Hyginus.	Maternus.	Philippus Epigramma-
Ibycus.	S. Marcus.	tarius.
S. Irenaeus Martyr.	Maximianus.	Philo.
S. Ioannes.	Maximus Tyrius.	Philostratus
S. Ioan. Chrysostomus.	Mela.	Phocas.
Ioannes Zonara.	Meleager Epigramma-	Phornutus.
Ioannes Salispariensis.	tarius.	Philargyrius.
Iosephus.	Menander.	Pindarus.
Inscriptiones.	Menachmus.	Pisides.
Interpres Sophoclia, Ni-	Minutius.	Plato.
candri, Theocriti, Ho-	Mnasitheus.	Plautus.
meri, Apollonii, Ari-	Maro Poëta Græcus.	S. Paulinus.
stophanis, Arati, Pin-	Moschus.	Plinius.
dari.	Musæus.	Plinius Iunior.
Isacius.	Musonius.	Plutarchus.
S. Isidorus.	Nazarus.	Polybius.
Isocrates.	Nazianzenus.	Pollux.
Iulianus Cesar.	Nemesianus.	Pomponius.
Iulius Cesar.	Nicander.	Pomponius Poëta At-
Iulius obsequens.	Nicolaus Remigius.	tellanus.
Iulius Firmicus.	Neuius.	Propertius.
Iustinianus.	Nonnus.	Prudentius.
Iustinus.	Olympionicus.	Ptolemaus.

Publius.

P. VIRGILII MARONIS ELOGIA.

P R O O E M I V M.

INterpretes alii initio Operum, Virgilii vitam præferunt, alii testimonia coniungunt illorum, qui locuti sunt de hoc Vate. Discessi ab utroque genere Interpretum. Ab illis, quia nihil possem exhibere speciosius, quam ipsi exhibuerunt. Nam quid repetam, quæ alii iam euulgarunt? Certe vitam Poetæ multi scripserunt, & omnes norunt: modo illa a Donato (vt creditur) modo a Seruio edita primum fuerit, modo ab doctis aliis concinnata, & propagata ab æuo Virgilii vsque ad nostrum. Ab istis, quia nullus est ordo in illis testimoniis, ac perinde illa opera exiguæ est frugis ad cognoscendam dignitatem Magni Poetæ: nam ex tanta testimoniorum aceruatione tenebræ quædam existunt, indignæ Virgiliano splendore. Itaque potius e re visum fuit, redigere ad certum ordinem Virgilii præconia, quibus cognoscatur, quantum in rebus singulis vir hic singularis præualuerit. Reduco vero rem totam ad septem capita. *Primo* loquar de Elogiis natalis eius, atque incunabilis. *Deinde* de triplici boni genere, Honesto, Vtili, Iucundo: quæ bona potentissima in omni genere encomiorum: nam, vbi res, quæ laudatur, tria hæc bona sortitur, quid amplius expectes? *Tertio* attingo varias artes, quibus Poeta floruit, in his Eloquentiam: quo loci Virgilius comparatur cum Tullio, Princeps Poetarum cum Principe Oratorum. *Quarto* comparo Virgilium cum Homero, ac reliquis Græcis, & cum Latinis omnibus: doque illi omnium palmam. *Quinto*, adduco Elogia poeseos Virgilianæ, ea videlicet, quæ in illius opere præcipue elucet. *Sexto* excurro in aliqua attributa illius. *Septimo* persequor honores, quos viuis habuit Virgilis, quos mortuis, & adiungo testimonia illorum, qui dicunt, Vatem hunc æterno duraturum. Prius autem, quam perueniam ad capita, proponam tibi syllabum Auctorum, a quibus laudes istæ expromptæ.

ECLOGA PRIMA.

TITYRVS.

ARGVMENTVM.

VRBIS Mantua vicina est vrbi Cremonæ. Fauent Cremonenses Cassio Brutoque percussoribus Iulii Cæsaris. Augustus rerum iam potitus, & profligatis hostibus, Cremonensem agrum veteranis suis assignauit (erat hæc tunc & pœna, & præmium; pœna victis, præmium victoribus. Non suffecit militibus pars agri Cremonensis: iussum ab Augusto, vt eandem pœnam subirent Mantuani vicini. Ergo mulcis Mantuanis ablatae sunt possessiones, & in his Virgilio; nam eius rusculum, & tenues agelli venire in alienam potestatem. Hæc tam leuis occasio præbuit toti orbi tantum vatem, qui a Græcis gloriam Poeticæ facultatis eriperet, & ad Latinos transferret; qui rebus Romanis nouum lumen daret, qui Imperium Iuliorum tunc in incunabulis in omnium seculorum posteritatem propagaret: neque enim tantum gloriæ Augusto arma sua, quam Virgilio carmina attulerunt. Ergo spoliatus agello suo Virgilius (cælo illum vocante ad ostentandas feracissimas ingenii opes) Romam contendit, vbi per Meccenatem, aliosque in Augusti gratiam commendatus, & amissum agrum recuperauit, & multas denuo diuitias comparauit. Repræsentat in hac Ecloga Tityrus Virgilium, felicem iam, & lætandum recuperata possessione; Melibœus reliquos Mantuanos miseros, & calamitosos, quibus bona adempta sunt, neque restituta. Ideo cum de se loquitur Melibœus, semper loquitur plurali numero, vt qui multorum personas gerat. Affectus omnes diuisi in lætitiâ, & tristitiâ sunt; lætitiâ attollente Tityrum, tristitiâ Melibœum deprimente. Demum Virgilius fertum se fingit, qui libertatis desiderio Romam profectus sit, & eam tandem in senectute consequutus.